Gerçek

SAYI: 86 9 NİSAN 1979 FİYATI: 3.5 TL.

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

BUTTO KATLEDİLDİ

● PAKİSTAN HALKINI VE TÜM İNSANLIĞI KARŞISINA ALAN GERİCİ REJİM MUTLAKA YIKILACAKTIR.

Son genel seçimlerde 200 üyeli mecliste 160 üyelik kazanarak Pakistan halkının büyük desteğini kazanmış olduğunu ispat eden Zülfikar Ali Butto 4 Nisan günü sabaha karşı katledildi.

Böylece emperyalizm ve Pakistan gericiliği, emekçi halk üzerindeki baskı ve sömürülerini bir süre için daha emniyete aldıklarını sanıyorlar. Zülfikar Ali Butto bir işçi sınıfı devrimcisi değildi. Halkının çıkarlarını korumak için emperyalizme karşı daha mesafeli, daha bağımsızlıkçı bir tavır almak gerektiğine inanan ve reformlarla sosyal patlamaları önlemeye çalışan bir siyaset adamıydı. İşte emperyalizm ve Pakistan gericiliği bu ılımlı siyaset adamının uygulamaya çalıştığı politikanın kendi çıkarlarını biraz olsun bile zedelemesine müsamaha göstermeyeceklerini Butto'yu katlederek gösterdiler.

Şimdi soru şudur: Pakistan halkı böylelikle sindirilebilir mi? Böyle bir ihtimal yoktur. Çünkü Butto henüz baskı ve sömürüden tam kurtuluşun yolunu kavramamış kitlelere önder olmuş birisiydi. Yâni kitlelerin o sıradaki sosyal bilincine uygun düşen bir liderdi. Bu anlamda Butto'yu kitleler yarattı diyebiliriz. Pakistan emekçilerinin üzerindeki baskı ve sömürü kalkmadığına göre mücadele devam edecektir ve halk yeni liderler yaratacaktır.

Pakistan halkı başka birçok halklar gibi kahırlı bir geleceğe hazırdır. Gene bütün halklar gibi sosyalizmle kurtuluşa ulaşacaklardır. Ama oraya varmadan önce Pakistan'daki gerici diktatörlüğün yıkılması gündemdedir.

Pakistan gericiliği Butto'nun katli ile rahat bir nefes alabileceğini sanıyordu. Şimdi her geçen gün anlayacaklar ki bu yaptıkları son nefeslerini solumalarını hızlandırmaya hizmet etmiştir.

TSİP: Butto'nun İdamı Siyasi Cinayettir

TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz Butto'nun katli üzerine şu bildiriyi yayınlamıştır.

«Pakistan'ın eski Başbakanı Zülfikar Ali Butto'nun idam edilmesi insanlık açısından utanç verici bir olaydır. Pakistan'ın meşru yönetimini askeri bir darbeyle devirerek iktidara gelen gerici yönetim, demokrat eğilimli eski başbakanı ortadan kaldırmakla demokrasi yanlılarını sindireceğini ve kendi iktidarını sağlamlaştıracağını ummaktadır. Pakistan'daki askeri diktanın Butto'yu idam etmesi, gerçekte bir hukuk olayı değil, siyasal cinayettir.

Ama Butto'nun idam edilmesi, Pakistan'daki demokratik güçlerin diktaya karşı olan mücadelesini geriletmeyecektir. Tarih, insanlık ve Pakistan halkı önünde suçlu olan askeri şeflere karşı demokratik mücadele güçlenerek sürecek ve bugün Butto'yu katledenlerin halkın kendilerini cezalandırmasından kurtulamayacaklardır.»

CHP, Faşizm Yerine Demokrasiye Vuruyor

● ANAYASAYA AYKIRI OLAN BU TEDBİRLERİ DAHA ÖNCE MC ALMAK İSTEMİŞTİ.

● PAKET KANUNLAŞIRSA DERNEK KURMA, GÖSTERİ YAPMA ÖZGÜRLÜĞÜ KALKACAK, KİŞİLERİN ÜSTÜ VE EVLERİ MAHKEME KARARI OLMAKSIZIN ARANACAK!

Eski İçişleri Bakanı zamanında hazırlanan ve demokratik hakları ortadan kaldırdığı için demokrasi güçlerinin büyük tepkisini çeken «Asayiş Tedbir Paketi» tekrar gündeme getirilmiş bulunuyor. Demokratik kamuoyunun büyük tepkisi üzerine CHP yönetimi bu tedbirleri gözden geçirmek için özel bir «komisyona» havale etmişti. Komisyon üç aya yakın bir süre tedbirleri tartışmış ve anayasaya aykırı bulmuştu. Hatırlanacağı üzere aynı tedbirler MC zamanın da getirilmek istenmiş ve o zaman CHP Anayasa Mahkemesine başvurma tehdidinde bulunmuştu.

İşte bu tasarı şimdi sessiz sedasız bir AP'linin başkanlığını ettiği Adalet Komisyonundan geçirilmiş bulunuyor. Böylece yasa tasarısı meclise sunulacak aşamaya gelmiş durumda.

Tasarı derneklerin faaliyetini katı kısıtlamalar altına almakta, dernek yöneticilerinin derneği temsilen başka kuruluşların toplantılarına katılmasını yasaklamakta, kamu hizmetlilerinin dernek kurma hakkını kısıtlamakta, toplantı ve gösteri yürüyüşlerini erteleme yetkisini mülki amirlere vermekte ve polisin mahkeme kararı olmaksızın kişilerin üstlerini ve evlerini aramalarına cevaz vermektedir.

Böylece MC'nin getirmek isteyip de beceremediği anti - demokratik yasalar sosyal demokrat CHP tarafından getirilmektedir.

Bu hazırlattı

Bu Meclise sevketti

ASGARİ ÜCRETLERİN SAPTANMASINDA İŞÇİLERİN PAROLASI:

İNSANCA YAŞAYACAK KADAR

Asgari ücretlerin yeniden saptanması çalışmaları sürdürülürken, üstüste gelen zamların yeterince gözönüne alınmadığı görülüyor. İşçi ailelerin hayat şartları zam furyası karşısında gitgide kötüleşmektedir. Buna karşılık, Asgari Ücret Saptama Komisyonunun çalışmalarında, «işçilere mümkün olan en az ücreti» verme anlayışı hakimdir.

Ancak işçiler de sendikaları aracılığıyle seslerini yükseltmektedirler. Kapitalizmin «işçilerden mümkün olduğu kadar çok alıp mümkün olduğu kadar az verme» kanununa karşı, insanca yaşayacak yeterli bir asgari ücret özlemektedirler. Ne var ki, patronların «ölmeyecek kadar ücret» ilkesi, asgari ücret saptama çalışmalarına ağırlığını koymaktadır. Gerçekte sosyal demokrat hükümetin eğilimi de bu yöndedir.

Türkiye Maden - İş Sendikası tarafından yapılan araştırmalar, beslenme, kira, elektrik, su, ısınma, giyim, temizlik, okul, kitap - gazete, sigara gibi zorunlu giderler için 4 kişilik bir aile günde 252 lira sağlamak zorundadır. Aksi halde yaşama mücadelesini dahi sürdüremez. Kaldı ki bu harcamalar içinde, ev eşyası alma ve onarma giderleri, gezi, tiyatro, sinema, haberleşme vb. her insan için gerekli giderler gösterilmemiştir. Ayrıca, ülkemizdeki ailenin ortalama büyüklüğünün 5.64 (kişi) olduğu gözönünde tutulursa, 252 lira net asgari ücretin (insanca yaşamak bir yana) ölmeyecek kadar yaşamaya bile yetmeyeceği ortadadır.

Görünen odur ki, işçi sendikalarının önerileri de «işçilerin insanca yaşama özlemi» ne karşılık olmaktan uzaktır. Asgari ücretle geçinmek zorunda olan bir aile, «asgari yaşama hakkı» ndan bile yoksun bırakılacaktır. Bu gerçek, sosyal demokrasinin diğer taleplere olduğu gibi, işçilerin ekonomik taleplerine de cevap veremiyeceğini açıkça göstermektedir.

gerçek durum

CHP'nin Paketleri

Hükümet, «tedbir paketlerini» sıralamaya başladı. Geçtiğimiz haftalarda açıklanan «ekonomik tedbirler paketi» nden sonra, şimdi de «asayiş tedbirleri paketi» gündemde.

«Ekonomik tedbirler paketi» nden çıka çıka emekçilere kemer sıktırma «tedbirleri» çıkmıştı. Emekçilere kemer sıktırma isteği, emperyalizmin ve onun yerli ortağı tekelci para babalarının ortak isteğiydi.

Ama tekelci para babaları biliyorlardı ki, emekçilere bunu kabul ettirmek öyle kolay bir şey değildir. Bu yüzden tekelci para babaları, emekçilere kemer sıktırabilmeyi «garantiye» almak istiyorlardı. Bu isteklerini de «otoriter rejim» çığırtkanlığıyla ileri sürüyorlardı. Yâni istedikleri, demokratik hak ve özgürlüklerin daha da fazla kısıtlanması, demokrasi ve halk güçleri üzerindeki baskıların dozunun arttırılmasıydı. Böylelikle halk güçlerinin sesini ne kadar kısarsak, emekçilere o kadar daha kolay ve daha fazla kemer sıktırabiliriz diye düşünüyorlardı.

İşte, işbaşındaki sosyal demokrasinin hazırladığı her iki «paketi» de bu açıdan değerlendirmek gereklidir. Sosyal demokrasi, tekelci para babalarının çıkarlarını toz kondurmamacasına gözettiği ve kendi solundaki halk güçleriyle arasına duvar ördüğü için, tekelcilerin istekleri karşısında boyun eğmiştir.

Sosyal demokrasinin bugünlerde tekrar meclis gündemine getirdiği «asayiş tedbirleri paketi» bu söylediğimizi kanıtlamaktadır. Bilindiği gibi, sözkonusu «paket», kamuoyuna «anarşiyi önleme yasaları» adı altında sunulmaktadır. Oysa, kasıtlı olarak konulan ve yaygınlaştırılan «anarşi» adına rağmen, herkes bilmektedir ki, gerçekte varolan faşist terörden başka bir şey değildir. Bu terörün önlenmesi için de, artık herkesin kimliklerini bildiği faşist mihrakların dağıtılması gereklidir.

Gelgelelim, hazırladığı «asayiş paketi» yle sosyal demokrasi, yapılması gerekenin tam tersini yapmakta, demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlanmasına çalışmaktadır. Demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasıyla faşizme karşı mücadele edildiği görülmüş, duyulmuş şey değildir. Böylesi «tedbirler», tam tersine, faşistlerin ve cümle halk düşmanlarının ekmeğine yağ sürer.

VERGİ KAÇAKÇILIĞI CENNETİ

VERGİ MÜKELLEFLERİNİN % 80'İ AYDA 833 LİRA KAZANÇ SAĞLIYORMUŞ!...

31 Mart tarihli «Hür Teşebbüs» mensuplarının yıllık kazançlarını maliyeye beyan ettikleri tarihtir. Bu yıl da 500 bin civarında «hür teşebbüs» erbabı kazanç beyannamelerini verdiler. Daha önceki yılların beyannamelerinin incelenmesinden biliniyor ki, bu patronların % 80'i yıllık gelirini on bin liranın altında beyan ediyorlar. Yani ayda 833 lira kazanıyorlar- Günlüğe vurursak 27 - 28 lira eder bu. Bu zavallı yoksullara devlet yardım elini uzatmalı. Günde 27 liraya yaşamak zorunda bırakılan bu insanlar herhalde açlıktan ölme raddesinde bulunuyorlar.

Şaka bir yana bu rakamlar ülkemizin vergi kaçıranlar için nasıl bir cennet olduğunu gösteriyor. Bizim patronlar sınıfı yâni burjuvazi o kadar hayasız ki, biraz olsun zevahiri kurtarayım, göze batmayacak bir miktar kazanç beyan edeyim diye düşünmüyor. Bütün işi vur - kaç, sömür, çal - çırp üzerine tutturmuş gidiyor. Ama «kalkınmanın temeli hür teşebbüs'tür» masalından da vazgeçmiyor.

TSİP GENEL YÖNETİM KURULU DAVASI SÜRÜYOR

● MAHKEME 142. MADDENİN ANAYASAYA AYKIRILIĞI KONUSUNU İNCELİYOR.

Ekim Devriminin 60 ıncı yıldönümü nedeniyle Sovyetler Birliği'ne kutlama mesajı gönderdiği için TSİP Genel Yönetim Kurulu hakkında 142 nci maddeden açılan dâvanın duruşmasına geçtiğimiz hafta İstanbul 5 inci Ağır Ceza Mahkemesinde devam edildi.

Bilindiği gibi, 9 Aralık tarihli geçen duruşmada TSIP yöneticileri ve avukatları TCK'nun 142 nci maddesinin Anayasaya aykırı olduğunu belirterek, konunun Anayasa Mahkemesine götürülmesini istemişlerdi...

Bu duruşmada savcı 2 nci Ağır Ceza Mahkemesinin sıkıyönetim gerekçesiyle usül yönünden reddettiğini söyleyerek TSİP'in talebinin reddini istedi. Dâva dosyasının Sıkıyönetim Mahkemesine devri konusunda ise görüşünü sonradan belirteceğini söyledi. Avukatlar adına söz alan Halit Çelenk ise gerekçeli kararın yayınlanmadığını, gazete haberlerine dayanarak mahkemenin karar vermemesini istedi.

Sonuçta, mahkeme heyeti, Anayasa Mahkemesi'nin ilgili kararının Resmî Gazetede yayınlanmasını ve sorunla karşı karşıya olan 2 nci Ağır Ceza Mahkemesiyle yazışma yapılmasını kararlaştırarak duruşmayı 17 Temmuz'a erteledi.

İşçi Düşmanı Demirel

Şapka Giymekle Kimi Aldatacağını Sanıyor?

AP Genel Başkanı Süleyman Demirel, ardarda düzenlediği gezi ve toplantılarda inciler dizmeye devam ediyor. Beşiktaş AP ilçe binasında Demirel, siyaset yapmada yeni incelikler keşfediyor. Buradaki toplantı sırasında başına işçi kasketi geçiren AP Genel Başkanı, «biz bu kıyafete yabancı değiliz» demiş ve temel atma törenlerinde çok giydiğini belirtmiştir.

Demirel işçi kasketini törenlerde giyer. İşçiler, maden ocaklarında 80 derece sıcaklıkta... Demirel, işçi düşmanlığını gizlemek için giyer. İşçiler, çalışmak ve yaşamak zorunda oldukları... Sayın Demirel'e işçilerin verecek oyları yoktur. Başka kapı arasın kendine ve başka şaklabanlıklar denesin.

Bu arada Beşiktaş pazarını gezen AP Genel Başkanı, «pazar fırın olmuş. milleti yakıyor» demiştir. Ama emekçiler biliyorlar ki, pazar yerlerinin fırın olması yeni değildir. Taze soğan demetini «elimi yaktı» diye bırakan Demirel, kendi başbakanlığı döneminde neredeydi? İşçilerin eli yıllardır yanıyor. Oysa Demirel'in eli yalancıktan ve siyaset yapmak için yanıyor. Pazara çıkıp bir kez bile alış - veriş yapmamış olan Sayın Demirel bunları bilemez. O, olsa olsa, emekçilerin sırtından milyonlar vurmanın yolunu yordamını bilir ve çok iyi bilir.

Bay Demirel, «Bize yalnız patron partisi diyenlere leylekler bile güler.» demiş. Leylekler gerçekten gülüyor: İşçi şapkası giyen Demirel'e!

DEMİREL'E LEYLEKLER BİLE GÜLÜYOR

İNSANLIĞIN YARARI YERİNE KAR AMACI GÜDÜLEN KAPİTALİST ÜLKELERDE

ATOM SANTRALLARI HAYATI TEHDİT EDİYOR

Tehlike saçan nükleer santral

Yazısı 2. sayfada.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

ARAP BİRLİĞİ MISIR'A AMBARGO UYGULAYACAK

● **ABD EMPERYALİZMİ İSRAİL'İ ÖDÜLLENDİRİYOR.**

İsrail Başbakanı Menahem Begin'in Mısır'ı ziyareti, Sedat'ın ihanetini doruk noktasına vardırırken, Bağdat Konferansında Arap Birliği Mısır'a ambargo uygulanması kararı aldı.

İsrail Başbakanı Begin, Mısır gezisiyle ilgili olarak «hayâller gerçek oldu» demiştir. Emperyalizmin ve onun Orta Doğudaki jandarmalığını yapan İsrail'in hayâli, Arap Birliğini parçalamaktı. Nitekim hain Enver Sedat yönetimi, Arap dâvasını satarak bölgede emperyalizmin güçlenmesine hizmet etmiştir. Bu ihaneti sağlamak için elinden geleni yapan İsrail'in ödülllendirilmesi için ABD Başkan Yardımcısı Walter Mondale, ABD'li iş adamlarına şöyle demiştir: «Sizler İsrail'e daha fazla yardım yaparken bunun bir bağış olduğunu değil, borç olduğunu düşünün. Biliyorsunuz ki, savaşın fiyatı barışınkinden çok daha yüksektir.»

Siyonizmin rüyası ehramların gölgesinde gerçekleşti?...

Öte yandan Bağdat'ta toplanan Arap Birliği, Mısır'a uygulanacak ambargo ve tüm ilişkilerin kesilmesi kararında, önce görüş birliğine varamamıştır. Ancak 18 Arap ülkesinin katıldığı toplantıda, Suudi Arabistan'ın önderliğini yaptığı «ılımlı grup» zorlanmış ve Sedat'ın ihanetinin Arap Birliği tarafından cezalandırılması yönünde aşağıdaki kararlar alınmıştır:

● Mısır'a tüm yardımlar kesilecektir.

● Suriye, Libya, Cezayir ve FKÖ'den sonra öbür Arap ülkeleri de tüm elçilerini çekecektir.

● Hükümetlerin Mısır'la ilişkileri, her ülkenin uygun gördüğü zamanda tümüyle kesilecektir.

Kahire'de İsrail bayrağı çekildiği gün Mısır'la ilişkileri keseceğini belirten Suudi Arabistan Kralı Halid'in bu kararı gerçekleştirip gerçekleştirmeyeceği beklenmektedir. Suudi Arabistan Arap Birliği içinde emperyalizmin truva atı olma görevini mi sürdürecek, yoksa Arap dâvasının yanında kararlı bir tavır mı alacak? Ama şurası bilinen bir gerçek. ABD emperyalizminin zorbalığa karşı bölgede sürekli güçlenen anti - emperyalist uyanış, kral Halid'i de zor durumda bırakmıştır. Halid, Arap Birliğinin güçlenen savaşı ve aydınlık geleceği karşısında, açık açık ABD emperyalizminden yana çıkamamaktadır.

İNSANLIĞIN YARARI YERİNE KAR AMACI GÜDÜLEN KAPİTALİST ÜLKELERDE

ATOM SANTRALLARI HAYATI TEHDİT EDİYOR

● ABD'NİN HARRİSBURG NÜKLEER SANTRALİNDEKİ KAZA KORKUNÇ BOYUTLAR TAŞIYOR

● CARTER, NÜKLEER GÜVENLİK ALANINDA AMERİKA'NIN BAŞARILI BİR GEÇMİŞİ VAR DEDİ!

Radyasyon tehlikesinden dolayı evlerini terkedenler

ABD'nin Pennsylvania eyaletinin Harrisburg kentindeki santrallerinde meydana gelen kaza, çevre halkının hayatını korkunç biçimde tehdit etmektedir. İnsanlar, tehlikeden korunma kaygısıyla evlerinden dışarı çıkamıyor ya da yöreyi terkediyorlar. Santralin 320 km. uzağında bile radyasyonun 3 - 4 katına çıktığı gözlenmiştir. Nükleer reaktörde gaz balonu oluşması biçiminde ortaya çıkan kazanın nükleer çekirdeğin patlamasına yol açmasa bile, kilometrelerce uzaklığa radyoaktivite yayılmasını doğurabilecek boyutlarda olduğu söylenmektedir. Bu ise, hayatı tehdit eden korkunç bir tehlike olacaktır.

ABD Başkanı Carter, ABD'nin nükleer güvenlik konusunda başarılı bir geçmişi olduğunu ve ülkenin enerji ihtiyacını karşılamakta atom santrallerinin seçenek olarak kalacağını söylemiştir. Bu arada, ABD'li 17 bin bilim adamı, aynı soğutma sistemiyle çalışan sekiz santralde çalışmaların durdurulmasını istemiştir.

Olaylar ve açıklamalar göstermektedir ki, bugün ABD ve birçok kapitalist ülkede nükleer santrallerin önde gelen kurulma amacı kârdır. Nitekim insanlığın yararı ve geleceği ikinci plânda kalmaktadır. Büyük yerleşme merkezlerinin çok uzağında kurulması gereken santraller, teknik kolaylıklar nedeniyle yerleşme alanlarına kurulmakta ve doğabilecek küçük bir aksaklık insan hayatını tehdit etmektedirler.

Öte yandan ABD'nin nükleer güvenlik açısından başarılı olduğunu söyleyen Carter'ı olayların dili yalanlamaktadır. Yine emperyalist ABD yöneticilerinin, kendi güvenlikleri adına Hiroşima ve Nagazaki'ye atom bombası attıkları insanlığın hafızasından silinmemektedir.

Nükleer enerji insanlığın ulaştığı teknolojik düzeyde elbette büyük bir gereksinmedir. Ancak bu alandaki teknoloji insan hayatını geliştirmeye değil, insan emeğini daha çok ve kolay sömürmeye yöneldiğinde doğabilecek tehlikelerin neler olduğunu olaylar gösteriyor. Ülkemizde de Akkuyu'da üç İsviçre'li, bir Fransız firmasının kredileriyle bir nükleer santral kurma tasarıları sözkonusudur. Türkiye'nin varolan teknolojik düzeyinde, doğabilecek tehlikeler için sağlıklı önlemler alınacağı epeyi söz götürür. Kaldı ki, nükleer santraller dışa bağımlı olacaktır. Böylesi bir girişimin sonuçlanması halinde Türkiye'den çok emperyalist tekellere yarar sağlayacağı açıktır. Ağır sanayiini kurmamış, bağımsız teknolojik gelişmesini yaratmamış ülkelerde kurulacak olan atom santralleri, teknik aksamaların bedelini geri kalmış ülkelere ödetmekten başka bir anlam taşımaz. Türkiye, ihtiyaç duyduğu enerjiyi su ve kömürden sağladığı ölçüde, enerji üretimindeki dışa bağımlılığı azalacaktır.

Bizi radyoaktif bir gelecekten koruyun.

Yerleşecek Ülke Bulamayan

Devrik Şah Ne Yapacağını Şaşırdı

● SENCABİ: «ŞAH'A İSRAİL YA DA GÜNEY AMERİKA'DAN BAŞKA SIĞINACAK YER BIRAKMAYACAĞIZ.» DEDİ.

Bir zamanların astığı astık, kestiği kestik kasabı devrik Şah Pehlevi'yi hiç bir ülke kabul etmek istemiyor. Geçmişte Şah'ı desteklemiş olsalar bile İran hükümetinin tepkisini çekmek ve petrol ihtiyaçlarını tehlikeye atmak istemeyen emperyalist ülkeler ve onun güdümündeki rejimler Şah'ın ülkelerinde yerleşmesini istemiyor. Bu yüzden Şah Fas'ta bile barınamadı ve geçtiğimiz hafta, sanki bir işi varmış da tatile çıkıyormuş gibi, «tatil» gerekçesiyle Bahama adalarına gitti. Kendisine «Bahamaya mı yerleşeceksiniz?» diye soran gazetecilere, «Maalesef hayır» diyen Şah harıl harıl kendisini kabul edecek bir ülke arıyor.

İran Dışişleri Bakanı Kerim Sencabi ise «Şah'a Johannesburg (ırkçı Güney Afrika Cumhuriyetinin başkenti) ya da Tel - Aviv'den (İsrail'in başkenti) başka sığınacak yer bırakmayacağız.» dedi.

Eski cellât tüyleri dökülmüş, dişi sökülmüş bir vaziyette «tatil» yapıyor.

★★

İran'da Halk Oylaması Yapıldı İslam Cumhuriyetine Evet!

● MONARŞİ KARŞISINDA SEÇENEKSİZ BİR OYLAMADA İRAN HALKININ BUYÜK ÇOĞUNLUĞU EVET DEDİ.

● CUMHURİYETİN ESAS NİTELİKLERİNİ YENİ ANAYASA BELİRLEYECEK.

Şah diktatörlüğünü şanlı bir devrimle yıkan İran halkı geçtiğimiz hafta yapılan halk oylamasında İslâm Cumhuriyetine büyük bir çoğunlukla «Evet» demiştir. Halk oylamasının «Demokratik Cumhuriyet adı İslâm Cumhuriyeti olsa da İran'daki sınıflar mı, İslâm Cumhuriyeti mi?» gibi seçeneklerinin olmaması karşısında alınan bu sonucun İran halkının tümünün isteklerini yansıttığı sanılmamalıdır. Ancak mevzilenmesi Şeriat hükümlerine dayalı bir rejim kurulmasına elvermemektedir. Yeni Cumhuriyetin nitelikleri halen hazırlanmakta olan anayasayla belirlenecektir. İran işçi sınıfının ve diğer demokrasi güçlerinin bundan sonra göstereceği çalışma, birlik ve kararlılık kurulacak rejimin niteliklerini belirleyecektir.

Maocular Korku İçinde

● ÇİN'DE REJİMİN ELEŞTİRİLMESİ YASAKLANDI.

Tüm insanlığa karşı savaş kışkırtıcısı bir politika izleyen, kurtuluş savaşı veren halklara ve Sosyalist ülkelere düşmanlık güden Mao'cu Çin yöneticileri Çin işçi sınıfının ve emekçilerinin gelişmekte olan direnci karşısında korkuya kapılmış durumdalar.

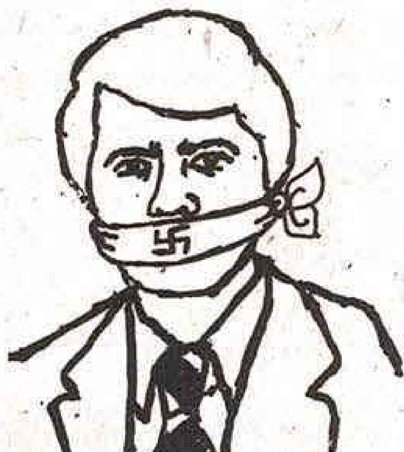
Başkent Pekin duvarlarında Çin yöneticilerini izledikleri siyaseti eleştiren yazılar yer alıyor ve çeşitli kitle gösterileri gittikçe yaygınlaşıyordu.

Eğer zulümle, baskı ile işçi sınıfının ve emekçi halkın hareketi bastırılabilseydi bugün dünyada hiçbir sosyalist ülke bulunmazdı. Bu bakımdan Mao'cuların tüm gayreti boşuna.

TRT-DER'IN AÇIKLAMASI

TRT Faşist İşgal Altında

● **RADYOLAR YAPIM VE YAYIM BAŞKANI MHP'NİN DEVLET DERGİSİNE PROGRAM METİNLERİNİ ÖNCEDEN İLETİYOR.**

Cumhuriyet Halk Partisi hükümetinin «ne kokar ne bulaşır» tavrı her alanda devam ediyor. Gün geçmiyor ki, bu tavrın yeni bir örneğine rastlanmasın. Radyo - Televizyon yayınlarının sanki MC sansürü devam ediyormuşçasına makaslanması, programlardan faşizmi teşhir eden yayınların kaldırılması halkımızın dikkatinden zaten kaçmıyordu. Bunun nedeninin de CHP hükümetinin tüm devlet kurumlarında olduğu gibi TRT'de de faşistleri ve işbirlikçilerini temizlemeye cesaret edememesinden kaynaklandığı biliniyordu.

İşte TRT - DER Merkez Yönetim Kurulunun düzenlediği basın toplantısı bu bilinen gerçeği bir kere daha su yüzüne çıkardı. TRT DER şunları söylüyor:

«Tek ürünümüz olan yayının halkçı ve ilerici bir çizgiye getirilmesi için didinen üretici kadrolar üzerinde hâlâ Karataş ortaklarının, yandaşlarının anti - demokratik engellemeleri ve baskıları vardır. Denetim adı altında yasalara aykırı çağ dışı faşizan bir sansür uygulanmaktadır, yayının ilerici, demokrat yanları kuşa çevrilmektedir. Barıştan söz eden programlar «karşıt görüş yok, savaş isteği yok» diye makaslanmaktadır.»

Radyoda 11 programı yayınladıktan sonra 23 Mart tarihinde makaslanan bir program var: Başlangıcından Bu Yana İnsanlık.

Programın makaslanmasından 12 gün önce, yâni 11 Mart tarihinde MHP'nin DEVLET dergisi şöyle yazıyor:

«Bu sayıda TRT denen gayri millî derebeyliğin iğrenç bir programını gündeme getiriyoruz... Bu programın metinlerini gördükten sonra... TRT'nin gerçekten bir maneviyat korsanı olduğunu tiksinti ile müşahade ettik.»

TRT yönetimi bu yayın üzerine apar topar programı makaslıyorlar. Yani faşistlere doğrudan bir sansür hakkı vermiş oluyorlar. Bu bir kenara Devlet Dergisi program metnini önceden nasıl görmüş? Denetim Müdürlüğü arşivindeki program metinlerinden biri yerinde yok. Evrak kayıtlarından bunun Kerim Aydın Erdem tarafından alındığı anlaşılıyor.

Peki Kerim Aydın Erdem kim?

Radyolar Yapım ve Yayın Müdürü.

TRT sana uğurlu olsun sayın «ne kokar ne bulaşır» CHP yönetimi.

EĞİTİM KÖŞESİ

VERGİ SİSTEMİ

Kapitalist ülkelerde devlet, kendi giderlerini gelir sahiplerinden ve tüketicilerden aldığı vergilerden sağlar. Kapitalist devletin, topladığı vergileri dağıtırken başvurduğu adaletsizlik, vergileri alırken de kendisini gösterir.

Gelir sahiplerinden alınan vergiler ikiye ayrılıyor. Ücretlilerden, yâni, işçi ve memurlardan alınan vergiler, peşin olarak ve ücret ödenirken alınır. Bu nedenle emekçilerin vergi kaçırdığından sözedilemez. Ama tüccarlar, serbest meslek sahipleri ve bütün patronlar, kendi gelirlerini kendileri beyan ettikleri için, verecekleri verginin miktarını da kendileri tayin ederler. İşte vergi kaçakçılığını da bunlar yaparlar.

Ücretli ve maaşlı emekçilerin sermayeleri yoktur. Onların gelirleri, işgüçlerine, emeklerine dayanır. Onlardan alınan vergiler, emekten alınan vergi sayılmalıdır. Tüccarlar ve sanayiciler, yâni patronlar, sermayelerinin gelirini elde ederler. Bu nedenle onlardan alınan vergi sermayenin vergilendirilmesidir.

Emek peşin olarak, sermaye gelecek yıl içinde vergilendiriliyor. Dolayısıyla kapitalistler, paranın değeri düştükçe daha az vergi vermiş oluyorlar.

Emeği bordro üzerinden peşin, sermayeyi ise kendi beyanına göre, veresiye vergilendiren sistem, Türkiyeye 1956 yılında Amerika'dan ithâl olunmuştur. Emek sömürüsünün bu en yoğun ülkesinden alınan vergi sisteminin Türkiye'de de emekçileri ezeceğini anlamak zor değildir.

Kapitalistler ve tüccar zümreleri, kârlarını az göstermek için akla gelmedik hileli yollara başvurmaktadırlar. Bir işçinin ayda verdiği vergiyi yılda vermeyen kapitalist pek çoktur.

Kapitalistler hem kendi gelirlerini saklayıp vergi kaçırıyorlar, hem de çalıştırdıkları işçilerin ücretlerini bordrolarda düşük gösterip, eksik sigorta primi ve eksik vergi ödüyorlar. Böylece onlar, işçilerin emeklilik ücretlerinin de düşük olmasına sebep oluyorlar. Çırakların, çocuk ve kadın işçilerin ise sigortasız çalıştıkları, bu nedenle patronların bir başka vergi yükünden kaçtıkları da bilinmektedir.

Kaldı ki, devletin topladığı vergilerin yine patronlara geri döndüğünü herkes bilmektedir. Krediler, vergi iadeleri, kayırma, teşvik belgesi, ithal izni gümrük muafiyeti vb. yollardan devletin kapitalistlere sağladığı imkânların hiçbiri emekçilere sağlanmaz.

Sermayenin emeği sömürmesine ve daima sömürmesine, gittikçe artan oranda sömürmesine dayanan kapitalist toplumda vergi sisteminin de emeğin sömürüsünü kolaylaştıracak biçimde oluşması kaçınılmazdır.

Ama yine de, vergi dağılımında emekçiler, kendi omuzlarındaki yükü biraz olsun azaltmak, asgari ücreti vergi dışı bırakmak yönünde mücadele ederler. Kalıcı sonuçlar vermese bile, kapitalizmi altedecek olan emekçi halk mücadelesinin ilk basamağını her zaman, *servetlerin daha adil paylaşımı* mücadelesi oluşturmuştur. Her şeyiyle patronları savunan kapitalist kurumların karşısında emekçiler sessiz kalamazlar. Vergi yasalarındaki değişikliklerin emekçilerden yana demokratik nitelik taşımasını istemek, hakkımız ve görevimizdir.

Maliye Bakanı, «39 bin liradan az gelir gösterenlerin hesapları öncelikle incelenecektir» diyor. Demek ki, onun da gözü, düşük gelir dilimlerinde. Yüksek gelirlilere ise yönelmesi mümkün ~~değil.~~

Hükümetin politikasının özüdür sermayeyi koruyup geliştirmek ve emeği boyunduruk altında tutmak.

ABD'de Yoksullar Daha Yoksul Hale Geliyor

● **DEVLET İSTATİSTİKLERİ MİLLİ GELİRİN DAĞILIMINDAKİ ADALETSİZLİĞİN ARTTIĞINI GÖSTERİYOR.**

Sömürü düzeni kapitalizmin en gelişmiş şeklinin yaşandığı Amerika'da bu düzenin sonucu olarak yoksullar gün geçtikçe daha yoksullaşıyorlar. Refah içinde yaşayanlarla, yoksulluğa itilenler arasındaki uçurum gün geçtikçe büyüyor. Bunun ispatını Amerikan devlet istatistikleri veriyor.

1977 istatistiklerine göre ABD'de yoksulların millî gelirden aldıkları pay yüzde 17.2'den, yüzde 16.8'e düşmüştür. Böylece Amerikan halkının yüzde 40'ını teşkil eden yoksullar artık millî gelirin sadece yüzde 16.8'ini alabilmektedirler.

Traktör Sahibi Bir Köylü Vatandaşla Röportaj

BİZ TRAKTÖR SAHİPLERİ BÜYÜK PATRONLARIN ALETİYİZ!

GERÇEK : Geçiminizi ne sağlıyorsunuz?

— Çiftçilik yaparak.

GERÇEK : Kaç dönüm aziniz var?

— 100 dönüm arazim var. rimli ve sulak. Önceleri bu azi geçimimizi sağlamaya tmiyordu. Çünkü arazimi manında kullanamıyorm. Aldığım gelirin yüzde ını traktör sahiplerine rmek zorunda kalıyordum. ha sonra bunun altından kamıyacağımı anlayınca, mşumla beraber evimizde- kilime varıncaya kadar tün malımızı satarak bir traktör aldık. Önce traktörü kendi arazimizde çalıştırdık. Bu şekilde traktörün masraflarını çıkartamadığımızdan, başkalarının arazisinde çalışmaya başladık. Önceleri kısmen de olsa kendi yevmiyemizi ve traktörün masrafını karşılayabiliyorduk. Akaryakıta yapılan yüzde 100 zamla durumumuz daha da kötüleşti. Çünkü traktörü olmayan köylüler, işlerini ücret karşılığında bize yaptırıyorlardı. Bu ücretleri önceleri zor karşılayabilen köylüler, yeni zamlı ücretleri ödeyemez hale geldiler. Biz traktör sahipleri tarlayı sürmeye, nakliyeye zam yaptık. Yarın mahsulün biçme ve patos parasına da zam yapınca komşumuz tarladan elde ettiği mahsulünün tamamını bize verse yine borçlu kalır.

GERÇEK : Madem tarlayı sürmeye, nakliyeye, patosa vs.'ye yaptığınız zamlar komşunuzu geçinemez duruma getiriyor diyorsunuz öyleyse az zam yaparak bu durumu biraz da olsa önleyebilemez misiniz?

— Dediğin olur. Gerçekten bu konuda biz de büyük vicdan azabı çekiyoruz. Ama başka çaremiz yok. Mevcut iktidarlar bizi kendi kardeşimizin ekmeğini elinden almak zorunda bırakıyor. Esasında bu ekmeği biz de yemiyoruz. —Geriye dönüp traktörü gösteriyor— Bak kardeşim şu traktörü görüyor musun, gece gündüz çalışıp da komşumdan aldığım parayı şu traktörü çıkaran fabrikatöre veriyorum.

GERÇEK : Bu konuyu biraz daha açar mısınız?

— Konu meseleyi bilenler için açık. Bugün 100 gram ağırlığındaki bir vida 100 lira, 16 kilo ağırlığındaki 3 pulluk 1250 lira ve bir çift teker 17.000 liradır ve bunlar devamlı aşınan malzemelerdir. Böylelikle elimize geçen parayı bu parçalara yatırmak zorundayız. Petrola yapılan zam bu durumumuzu daha da ağırlaştırdı. Açıkçası biz, köylünün malını, gelirini elin den almak ve bunu büyük patronların kasasına aktarm..ta bir aletiz.

GERÇEK : Sizce bu sömürüden kurtulmanın yolu ne olabilir?

— Birincisi, devletin desteğinde kooperatifçiliğin geliştirilmesi, tarım aletlerinin kooperatifler tarafından kullanılması, ikincisi, üniversiteye gitme olanağı bulamayan gençlerimizin ziraatçılık konusunda eğitilmesi, üçüncüsü, toprak dağıtımı, dördüncüsü, toprağın özelliğine göre ekim yapılması. Ve araziyi kullanma mecburiyeti konmalı.

GERÇEK : Söylediğiniz bu dördüncü öneriyi biraz açıklar mısınız?

— Meselâ kumlu, killi toprak var, kalkerli, humuslu toprak var. Sulak arazi var, kurak arazi var. Bu toprakların özelliğine göre en uygun bitki ekilmelidir. Ziraat uzmanları bu tesbiti yapmalıdırlar. Bu şekilde daha iyi ve daha çok ürün elde edilir. Sonra boş arazi kalmamalıdır. Fakat bazı kimselerin elinde tarıma çok elverişli büyük araziler olmasına rağmen kendi başına ekemiyor. Tarlayı boş bırakıyor, seneden seneye 1 milyon liralık kadar ot biçiyor, ve bu arada o zaman birkaç kişi çalışıyor. Gelirini ise sadece bir aile alıyor. Şayet bu arazi tarıma elverişli bir hale getirilse, yüzlerce kişi çalışır ve yüzlerce aile geçimini sağlamış olur.

Söyliyeceklerim bu kadar, bizimle ilgilendiğiniz için size ve Gerçek sorumlularına çok teşekkür ederiz.

Pratisyen Hekimlerin Sorunları Üzerine

Pratisyen doktor, sağlık ve stalıkla ilgili durumlarda, ğunlukla ilk kez baş vuan ve mesleki uygulama belirli bazı hastalıklarla ırlandırılmamış olan dokdur.

Kyi yetişmiş bir pratisyen kim, toplumsal sağlığın onlu yönde gelişmesinin hız adırılması yönünde, koruu hekimlik ve halk sağ eğitimi hizmetlerine fin katılır.

Uzun tıp öğrenimi sonucu külteyi bitirip, Pratisyen kim olan kişi kendisini geilikle yetersiz bulmaktadır. deni; tıp eğitimindeki eklik ve aksaklıkladır. Tıp kültelerinde uygulamalı rslerden çok teorik dersler ır basmaktadır. İnsan sağını koruyucu hekimlikten k, tedavi edici hekimlik gilerine ağırlık verilmekdir. Bu durumda fakülteyi tiren pratisyenlere, fakülte nrası da mesleki bilgilerini tırmaları için verilen olaklar azdır. Gerekli eğitim rsları, seminerler yolu ile ğdaş tıbbi bilgileri ve gemeleri yakından izleme onağı verilmemektedir.

Bugün ülkemizde Tıp Faltelerini bitiren hekimlerin r kısmı sosyalizasyon bölerinde ya da sosyalizasyon şında Hükümet Tabibliklende ve diğer sağlık kuruşlarında görev yapmaktarlar. Bir kısmı da hemen manlaşmaya, ya da muanehane tabibliğine yönelektedir. Burada en önemli ri sosyalizme bölgede çalın pratisyenlerin sorunu tmaktadır. Sosyalize bölge görev alan bir pratisyene, m sağlık hizmetlerini yütmesi koşulu ile ortalama .000, bazı bölgelerde bu ramın çok üstünde bir halk simi düşmektedir. Üstelik sayıdaki kişi, çoğu kez bir ada olmayıp, birbirinden ak ve dağınık olarak yermiş bulunmaktadır. Sekiz atlik günlük çalışma süsinde hekim, ortalama 300-0 hastaya bakmak duruundadır. Bu da, insan günün dışındadır. Sağlık oğındaki hekimin bu görevi ınında, koruyucu hekimlik, ili tabiblik, Hükümet ve elediye tabibliği bi görevleri de vardır. zellikle Doğu ve Güneydoğu bi geri bırakılmış kesimler- otopsisiz geçen gün çok dır. Onca yoğun işin içine, bir de saatler süren otopsi girmektedir.

Tüm bunların yanında hekim dışı sağlık personelinin eğitsel ve sayısal yetersizliği; araç, gereç ve teknik olanaksızlıklar, pratisyen hekimin günlük işleri içinde boğulmasına yol açar.

Ülkenin yoksul bölgelerinde, güç koşullarda 3-4 yıl çalışanların ancak bir kısmı uzmanlık kapısını aralayabilmektedir. Bunun da nedeni, bakanlığın açtığı sınavların çeşitli aksaklık ve eşitsizliklerle dolu oluşudur. Bu sınavlarda pratisyenlerden, zorunlu hizmet yaparken geliştiremedikleri yabancı dili iyi bilmeleri istenir. Uygulamadıkları, derinleşemedikleri kuramsal bilgilerden başarılı olmaları beklenir. Bu durumda uzmanlaşma olanağı bulamayan pratisyen, ya bir tıp ticarethanesi açar, halk sağlığı pazarlarına girer, kâr amacına yönelir, düzenin adamı olur; ya da işgücünü yabancı bir ülkede satmaya yönelir. Uszanlaşma olanağı bulunlar da büyük kentlere akın eder.

Oysa günümüzde halk yararına geniş kitlelere en yakın ve en verimli sağlık hizmeti götürmeyi amaçlayan ülkeler, koruyucu sağlık hizmetlerine büyük önem vermektedirler. Koruyucu sağlık hizmetlerinde görevli ekibin başını da pratisyen hekim çekmektedir.

Görülen odur ki; ülkemizdeki genel sağlık politikasının yanlışlığı halkımızı, bunun yanında pratisyen hekimleri de olumsuz yönde etkilemektedir. Kapitalist bir işleyiş kazanan, kâr amacına yönelen sağlık hizmetleri, sağlık emekçilerinin örgütlenmesiyle, olumlu bir gelişme gösterebilir.

Sağlık emekçisi olan pratisyen de ekonomik, demokratik ve akademik haklarını almak, sorunlarını çözmek için örgütlenmek zorundadır. Bu örgütün niteliği ve biçimi bellidir:

«Grevli, Toplu Sözleşmeli Sendika»

Sağlık emekçisi doktorların sendikal örgütlenmesi, toplumumuzun demokratikleşmesi yolunda ileri bir adım olurken, sağlık sorunlarımızın çözümünde de itici, yönlendirici, zorlayıcı bir unsur olacaktır.

ÜLKE ÇAPINDAKİ BÜYÜK TEPKİDEN DOLAYI

ŞOFÖR VE ESNAFLARIN DİRENİŞİNDEN VAZGEÇİLDİ

Zam furyasından daha çok pay alma amacına yönelik 4 günlük direniş kararından cayıldığı, Esnaf ve Sanatkârlar Konfederasyonu Genel Başkanı Hüsamettin Tiyanşan tarafından açıklandı. Şoför ve esnafın, emekçilere karşı, gerici bir amaç taşıyan direniş eylemi, patronlarla işbirliği içindeki Tiyanşan tarafından tezgâhlanmıştı.

Direniş kararının uygulanmaması ile ilgili olarak Tiyanşan'ın açıklaması şöyledir : «Taşıma sektörünü ilgilendiren şehiriçi tarifeleri, belediyeler ve valiliklerce kabul edilebilir oranda sağlanmıştır.» Direnişten vazgeçme kararı konusunda bir başka önemli gerekçe olarak da, «halkın ülke çapında göstereceği büyük tepki» gösterilmiştir. Tiyanşan aslında bu açıklamasıyla, direnişin emekçilere karşı gerici bir eylem olduğunu ve bu nedenle emekçilerin tepkisine yol açacağını kabullenmiş oluyor. Halkın tepkisine yol açacak böyle bir eylem, şoför ve esnafa «kimin yanında yer almaları gerektiğini» de düşündürecektir ki, böyle bir gelişme, patronlarca göze alınamamıştır.

Taşıyıcı ve esnaflar bu konu üzerinde durmalı, emekçilerin safında yer almaları gerektiğini gecikmeden kavrayarak, kendilerini gerici amaçlara alet etmek isteyenlerden hesap sormalıdırlar.

Rize Eğitim Enstitüsüne Faşist Baskılar Sürüyor

Bundan 21 gün önce kapanan Rize Eğitim Enstitüsü Rize Valisinin oyalayıcı taktiği yüzünden açılmamıştır. Tabiî burada CHP'nin de tutarsız davranmasında önemli rolü vardır.

Okulun ilk açıldığı günden beri sağdan soldan toplanan katil faşist çeteler okuma bahanesiyle Rize Eğitim Enstitüsüne saldırıyorlar. Okulda çıkan olaylarda devamlı ilericiler tutuklanıyorlardı. Sonunda valinin de desteği ile başka vilâyetlerden gelen faşist çeteler jandarma kordonu altında okula girmeyi denediler fakat okula girdikleri gibi çıkmaları da bir oldu. Bunun üzerine vali Rize Eğitim Enstitüsünü süresiz kapatma kararı aldı. Bunun üzerine veliler toplu olarak valiye gittiler ve okul konusunda konuştular vali yüz elli kadar katil faşistlerin de okula gidebilme şartı ile 26.3.1979 tarihinde okulun açılacağına söz verdi. Tüm ilericiler valinin bu şartlı isteğine direndilerse de valinin isteğini kabullenmek mecburiyetinde bırakıldılar. Ama bu söylenen tarih 26.3.1979 gelmesine rağmen okul açılmadı, talebeler okula gittiğinde valinin Samsun'da, okul müdürünün ise Ankara'da olduğunu ve onların gelmelerinin beklendiğini, geldikleri zaman yine görüşmeler yoluyla açılabileceği belirtildi.

Ama sayın Rize valisinin okulun açılması için gerekeni yapmadan Samsun gezisine çıkmasının sebebi neydi acaba? Sayın valinin bu tutumu ille de faşistlerin okumasını istemesi, onlar okumazsa okulu açmayacağını söylemesi, devamlı faşist çeteleri desteklemesi ve onların yüzünden bu kadar öğretmenin istikbali ile oynaması ne demektir, sayın vali faşistleri sonuna kadar desteklerken, sosyal demokrasi ne yapıyor. Hiç de aldırış etmiyor, sesini bile çıkarmıyor.

Ama bu arada yapılması gereken nedir? Sol çizgidekiler ne yapıyor? Sol çizginin çok dağınık olması bir türlü bir araya gelememesi her siyasî çizginin ayrı bir tavır takınması faşistlerin çıkarına oluyor. Yapılması gereken ayrı ayrı tavır takınmaktan vazgeçip hep bir ağız kullanmaktır. Faşistlere karşı kararlı mücadele vermek için birlik sağlamak ve tek vücut halinde mücadele etmek gerekir. Faşistler ancak bu şekilde dize getirilir.

Metin ENGİN
Cumhuriyet Cad. Bakkal
Bican Ergüven

Fındıklı - Rize
Rize — Fındıklı Gerçek Muhabiri Metin ENGİN

ADANA KIZ SAĞLIK KOLEJİNDE DİRENİŞ

Adana Sağlık Kolejinde 26.3.1979 günü Türkiye'nin dört bir tarafından gelmiş 46 kız öğrenci üç saate yakın bir direniş yaptılar.

Görevinden uzaklaştırılan bir öğretmenleri ve diğer hakları için direniş yaptıklarını söyleyen öğrenciler, pek çok sorunları olduğunu, şimdiye dek sorunlarına hiç kim senin ciddiyetle eğilmediğini belirttiler.

Yemeklerinin bozuk çıktığını ve yemeği hastahane yemekhanesinden yediklerini, dışardan yemek yeme olanakları olmadığını ve kalitesiz çıkan yemekleri yemek zorunda kaldıklarını ve okulda yakacak bulunmadığını, bu nedenle pekçok arkadaşlarının hastalandığını söyleyen öğrenciler bunlar yetmiyormuş gibi bir öğretmenlerinin de sürülmesinin bardağı taşıran son damla olduğunu açıkladılar.

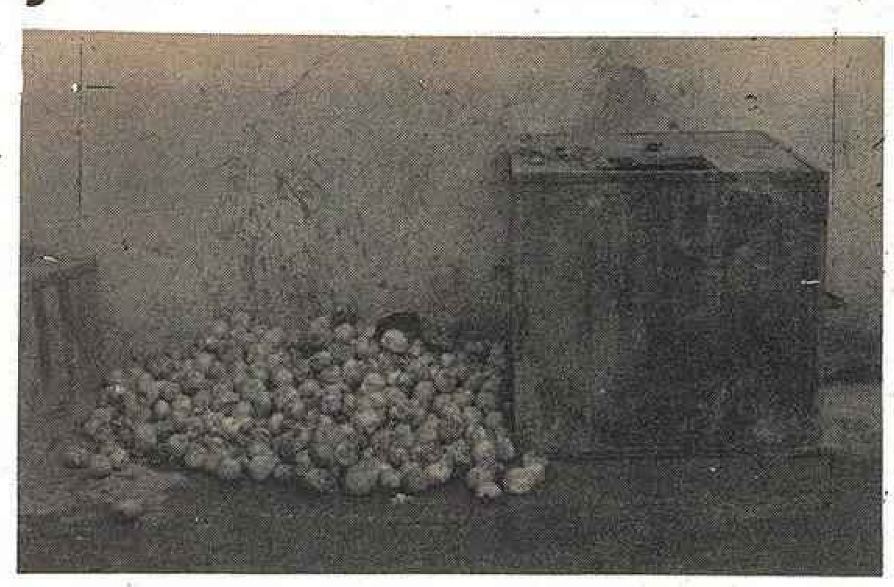
Direniş yapan öğrencilerle görüşmek isteyen Gerçek muhabiri, okul yöneticileri tarafından engellenmek istenmiştir. Bunun üzerine öğrenciler, «Sorunlarımızın basına duyurulması engellenemez» sloganını atarak okul yöneticilerini protesto etmişlerdir. Öğrencilerin haklı direnişi hemen emniyete bildirilmiş, emniyetten polislerin gelmesi üzerine öğrenciler «Polis sorunlara çare bulamaz» sloganını atarak görevlileri protesto etmişlerdir.

Emniyet görevlileri öğrencileri tehdit ederek direnişi kırmışlar ve öğrencileri zorla derse girdirmişlerdir. Fakat öğrenciler sorunlarının bilincinde olduklarını ve mücadelelerini sürdüreceklerini hiç bir şeyden yılmayacaklarını belirttiler.

Polisin zoruyla derse giren öğrenciler, «Hak verilmez alınır» düşüncesinin bilinciyle daha azimli ve kararlı mücadeleye devam edeceğiz diyorlardı.

GERÇEK Tarsus Muhabiri
Abdurrahman ŞAHİN

ÇOCUK YILI VE TANSA

Yerel Yönetim Bakanlığınca öncülük edilerek Belediyelerin bir çok il ve ilçede açmış olduğu TANSA (Tanzim Satış Mağazası) halktan ilgi görmesine karşın; yönetim ve denetimdeki eksiklikler olumsuz sonuçları da beraberinde getirmektedir. Güya halkın meyva gereksinimini karşılamak için ihtiyacın üzerinde getirilen elma, portakal, limon vb. gibi meyvalar, gerçekte halkın alım gücünün üzerinde bir fiyat ile satılmaktadır. Bu durumda çürümek zorunda kalan meyvalar çöp tenekelerini doldurup açığa taşmaktadır. Bu durum özellikle çevre sakinlerinin çocukları için ciddi tehlikeler yaratmaktadır.

Zavallı çocuklarımız, çocuk yılında tadıyla yiyemedikleri meyvelerin çevreye saçtıkları mikropların ciddi tehdidi altındadır.

Kardeşçe selâmlar.

Çorum Gerçek Gazetesi
Muhabiri

FES, PÜSKÜL VE ŞAPKA

Demirel, «142. madde kalkmaylan işçilerin karnı doymaz» demiş. Tam da üstüne basmış! Gerçekte kalkmazsa Demirel, kalkarsa işçiler doyar.

Demirel, sonra da demokrasiyi fese, 142'yi püsküle benzetip eklemiş. Fesi bırakıp püskülü uğraşıyorlar.

Bize kalırsa, fes - püskül derken, Demirel bu gidişle şapkayı ters giyecek!

gedik taşı

MAOCULUK NEDİR?

Mao'culuk, Sosyalizmin yolundan döneklik demektir. Bir başka deyişle maoculuk halka ihanet demektir. Mao ideolojik açıdan işçi sınıfı bilimini çarpıtarak karşı devrimci bir politika yürütmüştür.

Mao, dünya barışına karşı çıkarak 3. Dünya Savaşını çıkarmaya çalıştı. O dünya nüfusunun üçte ikisinin yokolmasını açıktan savundu. Böylesi bir 3. Dünya Savaşı çıkarsa Kapitalist NATO'cu devletlerle ittifak kuracağını ilân ederek daha önce «kâğıttan kaplan» ABD emperyalizmiyle dostluk savundu. Böylece tükürdüğünü yalamış oluyordu.

Maocu Çin yönetimi ulusal kurtuluş mücadelesi veren uluslara karşı yer yer ABD ve kapitalist devletlerin desteklediği güçlere yardımda bulundular. Şili'de, Angola'da, Etiyopya'da, Portekiz'de Kamboçya'da en son ve en çarpıcısı, Sosyalist Vietnam'a saldırısı dünya halklarının nefretine ve ibretine hedef oldu.

Maoculuk dünya halklarına ihanet etmekle kalmamıştır. Aynı zamanda ve en çok Çin halkına kötülük etmiştir. Çünkü milyonlarca insanın kanı pahasına kazanılan devrim zaferi başarısız kalmıştır.

Sovyetlerin büyük destek ve deneyimine karşı çıkarak halka aşamalı olmayan sadece zora dayanan reformlar yaparken gönüllü birliği göz ardı etmiştir. Başarısız kaldığı bu hareketlere «Kültür Devrimi» yutturmacasını savunmuştur. Binlerce insanın canına boşu boşuna kıyılmıştır. Ülke ekonomisini ağır sanayiyle temellendirmeden süngü gücüne dayandırmıştır. İşte o yüzden Çin'de ne devrim temellenebildi, ne de ülke halkı yoksulluktan kurtulabildi. «Siyaset Rehberdir» diyerek sürekli kaba kuvvete başvurdu. Küçük üretimi yaygınlaştırarak Kent - kır eşitliğini yani refah değil sefalette bir eşitlik sağladılar.

Tarihin tekerleğinin ileriye döndüğüne inanıyorsak, Çin halkının ve işçi sınıfının bir gün bu olumsuzluklara son vereceğine kimsenin kuşkusu olmasın.

Mustafa ÖZPOLAT

ROSENBERGLER

«Sevgili yavrularımız, özgürlük ve hayatı yaşamaya değer kılan şeyler kimi zaman çok pahalıya satın alınır.» (Ethel Rosenberg)

Gaddar Amerikan Faşizminin kurbanları Rosenberg'ler, atom bombası formüllerini Sovyetler Birliği'ne satmak yâni vatan hainliği suçu ile ispatsız, kanıtsız, birkaç düzmece yalancı şahitin şahitliğiyle yargılandılar (!) Elektrik Sandalye'sinde idam edildiler.

Rosenbergler «onursuz» yaşamaktansa, her sosyalist gibi «onurla» ölmeyi seçtiler. Ve Rosenberg'lerin tek suçu (!), baskısız, sömürüsüz, barış ve kardeşlik düzeni SOSYALİZMİ savunmak idi. Bu SUÇSUZLUK'tan dolayı öldürüldüler.

«Ölüm cezası karşısında şaşmamak gerekir. Bir Rosenberg dâvası yaratmak zorunlu idi. KORE SAVAŞINI AMERİKAN HALKINA KABUL ETTİRMEK VE HALKA KORKU SALMAK için.» (Julius Rosenberg)

Bu daima böyle olmuştur. Zorda kalan tüm BASKI REJİMLERİ suçu yükleyecek KURBAN ararlar. Bu kurban SOSYALİSTLER'dir.

Ancak... Dünyanın hiçbir yerinde, haksızlığın, zorbalığın, baskının onursuzluğun SAVUNUCUSU çıkamaz. «Sloganı» olmaz. II. Dünya Savaşı'ndan sonra FAŞİZM (iğrenç yüzü tüm çıplaklığıyla ortaya çıktıktan sonra) LANETLENDİ. Bundan sonra hiçbir ülkede, tek bir kişi bile çıkıp «ben faşistim», «yaşasın faşizm» diyemedi. DİYEMEZ. Ve faşistler kimliklerini daima saklarlar. SAKLAMAK ZORUNDADIRLAR.

Oysa dünyanın tüm ülkelerinde, insanlar göğüslerini gere gere «ben sosyalistim» diyorlar. Ne pahasına olursa olsun SAVUNUYORLAR Sosyalizmi. Ve tüm ülkelerden bir anda milyonlarca, milyonlarca ses şu «sloganı» haykırıyor. YAŞASIN SOSYALİZM...

«Yeryüzü gülümseyecek, evlâtlarım gülümseyecek ve sevinçler yeşerecek mezarımızın üstünde kıyımlar sona erecek, dünya olacak mutlu. KARDEŞLİĞİN ve BARIŞIN koynunda.»

(Ethel Rosenberg)

BİZİM SINIF

PLASSA'DA GREV VAR

Başlık «PLASSA'da düğün var» diye yazılsaydı daha mı doğru olurdu diye düşünüyor insan. Öyleşi bir izlenime kapılıyor grev yerine gidenler. Bıkmadan, yorulmadan bütün gün halay çekiyor işçiler. Hepsi de inançlı ve kararlı. İş yerinin Adana - Mersin asfaltı üzerinde olması, ister yaya ister taşıtla geçen tüm insanların dikkatlerini grev yerine çekiyor ve çoğunlukla sempati ile karşılanıyor.

GERÇEK — Niçin greve gittiniz?

Sorumuzu tüm işçiler adına baştemsilci Zeynel Avazer şöyle yanıtlıyor:

— İşverenle yeni toplu sözleşme imzalanacaktı. Sendikamız LASTİK - İŞ bizler adına sözleşme görüşmelerini sürdürüyordu. Çeşitli ekonomik ve demokratik taleplerimiz vardı. Sözleşme görüşmeleri, 1.11.1978'den, yâni 5 aydan bu yana sürdürülüyordu. İşveren vekillerinin daha başından olumsuz tavırları yüzünden anlaşmaya varılamamış ve durum uzlaştırma kuruluna intikal ettirilmiştir. Bu kuruldan çıkan kararı sendikamız kabul etmeyerek grev kararı almıştır. Grevimiz 12.3. 1979 günü saat 14.00'den itibaren fiilen başlamıştır. Böylece sendikamızın ve konfederasyonumuzun temel ilkesi olan «tabanın söz ve karar sahibi ilkesi» bir kez daha kanıtlanmıştır.

GERÇEK — Ne gibi talepleriniz vardı, açıklar mısınız?

— Öncelikle ücret zammı istedik. Ücretlerimizin 120'ye 120 olmasını istedik. İşveren vekilleri 80'e 80 teklif ettiler bize. Bu hayat pahalılığında komik bir rakam bu... 5 ikramiye, kıdem tazminatı, iş tazminatı, yakacak parası, izin harçlığı, yemek çıkarılması gibi taleplerimiz vardı. İşveren bu talepleri tamamen reddedemiyor, ancak bu yaşam koşullarına göre gülünç rakamlar teklif ediyor. Bunlara razı olmak bile bile aç kalmayı kabullenmektir. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, işveren, kazanılmış haklara da saldırıyor. Önceleri millî bayramlarda çalışmıyorduk. Şimdi dini bayramların ve pazarların dışında kalan tüm günlerde çalışma zorunluluğunu getirmek istiyor yeni sözleşmeyle. Ayrıca, «temsilciler çalışma saatlerinin dışında fabrikaya giremez» ve «sendika yönetim kurulu üyeleri işverenden habersiz fabrikaya giremez» kayıtlarını da yeni sözleşmeye koymaya çalışıyordu. Bütün bunlara göz yumamazdık elbette.

GERÇEK — Bu işyerinde çalışan kaç işçi var? Hepsi sendikalı mı ve hepsi de grevi onaylıyor mu?

— Hepimiz 52 kişiyiz ve sendikalıyız. Onaylama konusunda da hep beraberiz. Şunu belirtmek isterim: Bizim sendikamız, DİSK'in merkezi olarak aldığı kararların hepsini tam bir kararlılıkla hayata geçiren tek sendikadır Çukurova bölgesinde. Bununla övünüyoruz. Zengin bir deneyimiz var. Geçen sözleşmede de 3,5 aylık bir grevle söke söke almıştık haklarımızı. Şimdi de öyle olacak. Bu grev değil bir ay, 5 ay, 10 yıl da sürse sürdüreceğiz. Kararlıyız ve kazanan biz olacağız.

Ve yeniden başlıyor halay, davul zurna coşturuyor işçileri.. Gerçek objektifine gülümsüyor işçiler. Dizilip yumruklarını sıkıyorlar tüm patronlara.

Ayrılırken soruyorum bu dayanışma bilincine ermiş yiğit işçilere:

— Bu yazıyı okuyan insanlara, işçilere bir mesajınız var mı? diye.

Hep birlikte yanıtlıyorlar:

— PLASSA'da başlatmış olduğumuz grevin başarısı veya yenilgisi, tüm dünya ve Türkiye işçi sınıfının başarısı veya yenilgisi olacaktır. Böylesine ortaktır çıkarlarımız. Tüm emekçilerin manevi desteğini bekliyoruz. Bu grev Türkiye işçi sınıfına kutlu olsun.

Gerçek gazetesi yürekten katılıyor bu sözlere. KUTLU OLSUN.

Mersin Gerçek Muhabiri
Döndü BABACAN

TSİP MERSİN İL ÖRGÜTÜ
PLASSA İŞÇİLERİNİN YANINDA

DİSK'e bağlı Lâstik - İş Sendikasının, Plassa Plâstik Sanayi ve Ticaret A.Ş. işyeri grevine gidilerek,

grev ziyaretinde bulunmuştur. Grev ziyaretinde bir konuşma yapan TSİP Mersin İl Başkanı Abdullah Gürcan şöyle konuşmuştur.

Plassa işçilerinin haklı grevlerinin yanında olduklarını, onların bu grevlerinin Türkiye işçi sınıfı hareketinin bir yapı taşlarından biri olduğunu belirtmiş olup bu ekonomik - politik mücadelenin yanısıra siyasî mücadeleyi de bilmeleri gerektiğini ve üçlü mücadele biçimini işçi sınıfı kurtuluşu yolunda birbirinden ayırt edilmeden yürütülmesi gerektiğini söylemiş olup konuşmasını şöyle sürdürmüştür. Ülkemiz sanayisinin önemli yerlerinden birisi olan ilimizdeki Soda Sanayi işyerindeki, yasa dışı lokavtın 900 işçiyi işsizliğe ve açlığa ittiğini ve bu yasa dışı lokavtın ülke genelindeki işyerlerinde de çalışan işçilere yönelik bir tehdit unsuru taşıdığını CHP ağırlıklı hükümetin bunlara seyirci kaldığını belirterek konuşmasını «YAŞASIN PLASSA İŞÇİLERİNİN HAKLI GREVİ» YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ HALKLARIN KARDEŞLİĞİ YAŞASIN SOSYALİZM diyerek konuşmasını bitirmiştir.

Aynı gün ziyaret yerine gelen SGB Mersin Çarşı Şubesi Yönetim Kurulu adına bir konuşma yapan konuşmacı Plassa işçilerinin her türlü mücadelelerinde yanında olduklarını, sosyal demokrat ağırlıklı bir hükümetin tüm emekçilere her türlü vaadlerini yerine getirmediğini, işçilerin ve tüm emekçilerin kurtuluşunun kendi ürettikleri ve kendi yönettikleri bir iktidarda olacağını belirten konuşmacı «Musluğun başında hayatı üretenlerin olması» gerektiğini söyleyip SGB olarak Plassa işçilerinin grevine başarılar dileyip konuşmasını YAŞASIN SGB YAŞASIN SOSYALİZM diyerek bitirdi. Daha sonra Plassa işyeri baş temsilcisi Zeynel Avazar, yiğit Plassa işçilerinin sınıf mücadelesinde kendilerine düşen görevleri yerine getirdiklerini daha önceki DGM direnişlerinde 20 Mart ve 5 Ocak direnişlerindeki görevlerini, bilinçli ve kararlı bir şekilde yerine getirdiklerini, yine bu grevlerinin ülkemiz işçi sınıfı hareketinde emekçilerin kendi iktidarları yolunda bir mihenk taşı olduğunu sosyalizmin bayrağının bu taşların üstünde yükseldiğini belirtmiştir. Konuşmasına devamla:

İşyeri grevine gelen sosyalistlerin, ilericilerin, demokratların grevlerini ziyaretten mutluluk duyduklarını belirtmişlerdir.

Daha sonra SGB Mersin Çarşı Şubesi Folklor Ekibi Silifke yöresi oyunlarını oynayıp Plassa işçilerinin coşkularını arttırmıştır. Daha sonra SGB korosu halk türküleri ve işçi marşları söylemiştir. İşyerindeki ziyaret hoş bir şekilde son bulmuştur.

GERÇEĞİN DİLİ

Söz Demirel'in Borç Halkın

«Türkiye borçluysa tasası seni mi aldı?»

Süleyman Demirel bu lâfları, milyonlarca televizyon seyircisinin yüzüne baka baka söylüyor. Türkiye'nin borçlanmasından ve hattâ ekonomik olarak iflâs etmiş olmasından, kendisi tasa duymadığı için, başkalarının da duymasını hazmedemiyor. Esasında o, Türkiye'nin iflâsının baş sorumlusu olduğu için, «bu işi fazla kurcalamayın» *demek istiyor.*

Kim inanır artık daha çok borçlanırsak daha kazançlı çıkacağımıza. Bunu savunan, Demirel ve adamlarından başka kaç kişi kaldı Türkiye'de. İş adamları böyle istiyor diye Türkiye borçlanacak ve bu borçların getirdiği yükler emekçilerin sırtına yüklenecek. Yağma hasanın böreği midir emekçiler. Değildir ama, Demirel de Türkiye'yi Amerika'ya bağımlılaştırmaya ve sermayenin bekçiliğini yapmaya mecbur edilmiş bir politikacıdır. Bu görevi lâyıkıyla yerine getirebilmek için çırpınıyor.

Demirel daha da ileri gitti ve Ankara'lı tüccarları etrafına toplayarak sohbet etti! Ve dedi ki, «keşke 12.5 milyar dolar değil de, 30 milyar dolar borcumuz olsaydı.»

Demirel'in bunları açıktan söylemesi ve savunması öyle kolay değildir. Ama yapabiliyor. Herkesin gözünün içine bakarak yapıyor üstelik. Nereden alıyor bu cesareti?

Ecevit hükümetinden. Çünkü Ecevit hükümetinin seçtiği yol da başkası değil ki. O da, her ne pahasına olursa olsun borçlanma yollarını arıyor, üstelik emperyalistlerden ve en ağır şartlarla para istiyor.

Ama bu kez Demirel'in kendisi geçer akçe olmaktan çıktı. Ecevit hükümeti de artık umut olma iddiasında değil. Emekçi kitleler ise yeni alternatifler peşinde.

Ve işte bunun için Demirel'in kulağı, ağzından çıkanı duymuyor!

Gerçek
OKU-OKUT

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

İMAM KÖYÜNDE PATRON SÖMÜRÜSÜ

Aydın — İmam köyünde faaliyet gösteren Bakırcı - Toprak sanayiine ait, tuğla kiremit ve blok üretimi yapan fabrikada çalışan işçilerin ücretleri patron tarafından gaspediliyor.

Aydın İmam köyünde üretim yapan Toprak Sanayiinde 150'ye yakın işçinin yakın zamana kadar çocuklardan ve okuma yazma bilmeyen kişilerden oluşturulmasına özen gösteriliyor.

İşçilerden ADNAN TINAZTEPE, ücretlerin yapılan anlaşmaya göre verilmediğini daha düşük tutulduğunu söylüyor.

Fabrikada çalışan işçilerin ücretlerini tam alamamaları ve her türlü sağlık şartlarından yoksun olarak çalıştırılmaları üzerine sendika getirmek için mücadeleye giriştiklerini söyleyen işçiler, içlerindeki patron yanlısı kişilerin ve patronun maşası olan SÜLEYMAN ÇAKIR (Çavuş) adlı kişinin bu girişimlerinden haberdar olması üzerine, sendika işinin suya düştüğünü ve bunun için çaba gösteren kişilerin de işten çıkarıldığını belirtmişlerdir.

İşten çıkarılanlar arasında bulunan ADNAN TINAZTEPE şöyle diyor: «Bize 80 TL. yevmiye vermeleri gerekirken 75 TL. veriyorlar, üstelik sigortamızı yarıdan eksik çalıştığımızı gösteriyorlar. Her ay tam olarak çalıştığımız halde iki üç gün eksik çalıştınız diye bir kişiden iki üç yevmiye kaçırıyorlar. İşe başlama saatlerinde ise 10 - 15 dakika erken işbaşı yaptırıp 10 - 15 dakika geç paydos ettiriyorlar. Her gün bir işçiden yarım saatlik iş gücü kaçırıyorlar.

Fabrikada ise iş güvenliği olmadığından sık sık iş kazaları oluyor.

Son olarak Sadık Şengül ve Ali Arallı adlı iki arkadaşımız ayaklarını prese kaptırdılar. Bu işçilerden Sadık Şengül adlı arkadaşımızın ayağı tamamen kesildi ve sakat kaldı. İşveren tazminat ödememek için arkadaşa 20.000 lira vermeyi ve bir motorsiklet alarak yazıhanesinde küçük bir iş karşılığında dâvacı olmamasını önerdi. Hastahanede tedavi altında olan diğer arkadaşımız Ali Arallı'yı ise 10 bin lira vererek, «ben sana bakarım sen hiç üzülme» diyerek susturdu. Aradan bir kaç gün geçtikten sonra da işten çıkışını yaptırdı. Bunun üzerine patron aleyhine mahkemeye başvuran Ali Arallı arkadaşımız, patronun kendisine bir takım vaadlerde bulunması üzerine dâvasından vazgeçti.»

Bu ve buna benzer bir takım olayların fabrikada her gün meydana geldiğini patronun kâr hırsından dolayı işçileri acımasızca sömürdüklerini, yasaların da patronlardan yana işlediklerini belirten işçiler, insanın insanı sömürmediği, daha açmadan koparılan tomurcukların artık koparılmayıp, serpilip gelişeceği günlerin uzak olmadığına inandıklarını söylemişlerdir.

Selçuk GÜNDOĞDU

SARI HARB-İŞ SIKI DURSUN

● 32. İŞKOLUNDA GELİŞMEKTE OLAN İŞÇİ SINIFI HAREKETİ TÜRK-İŞ'E BAGLI SARI HARB-İŞ YÖNETİCİLERİNİN SULTASINA SON VERECEKTİR

Yıllardır 32. işkolunda işçilerin temel hak ve çıkarlarını kapalı kapılar ardında satan Harb-İş yöneticileri karşılarına sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerine sıkı sıkıya bağlı DISK'e bağlı Aster-İş çıkınca kurtuluşu, zaten özünde varolan yalan, degemoji ve 274-275 sayılı yasının boşluklarında aradılar.

Uzun süredir geri haklarla sefaletin koyu karanlığına itilen işçilerin ekonomik haklarının yanı sıra demokratik haklardan tamamen yoksun oluşları kendilerini yeni arayışlar içine sürüklenmişti. Ve iş kolunda yeni kurulmuş olan gerçek sendikaları Aster-İş saflarına hızla akmaya başladılar.

Senaryo da bundan sonra başladı. Aster-İş'in örgütlenme çalışması yaptığı tüm işyerlerinde sarı sendika ve işveren kutsal ittifakı hemen sağlandı ve bundan sonra Anayasanın 46. maddesiyle güvence altına alınmış olan sendika seçme özgürlüğü sürekli olarak işveren vekilleri tarafından ihlal edildi. Bütün bunlara rağmen kendilerine hiçbir ekonomik ve demokratik hak sağlamayan Harb-İş'e bülten ve ajanslarında belirttiğinin tersine hiç bir işçinin geri dönüşünü sağlamadı. Kendileri aleyhine bu tehlikeli gelişmeyi gören Harb-İş kurmayları tarihin karanlık çöplüğüne gidişlerini işveren vekillerinin de durduramayacağını anlayınca ömrünü uzatmak için 274-275 sayılı yasanın boşluklarından yararlanarak işkolundaki 36 bin işçiyi sefaletin koyu karanlığına iten rezilce bir işe koyuldular. Geçmiş dönem 32. işkolundaki işyeri yetkilerini fesh etmiyerek yetkili oldukları işkolu yetkisini fesh ettiler.

Amaçları Aster-İş'in çoğunluğu sağladığı işyerlerinde yetkiye girmesine engel olmak ve Aster-İş'i ekonomik bir açmaza düşürmekti. Bütün bu sinsice oyunlarına da şanına yaraşır bir kılıf buldular. Hedef bir yıllık toplu işsözleşmesi yaparak diğer kamu iktisadi kuruluşlarıyla bir yıllık geride olan sözleşme tarihlerini aynı tarihe getirmek. Pek anlayamadığımız bu uyduruk hikaye de tutmadı tabi tutamazdı da. Hiçbir yasal ve inandırıcı olmayan bu yalan üzerine biz yetki aldık 1 Mayıs'ta sözleşmeye başlıyoruz balonlarıyla işçiyi kandırma yoluna gittiler. Bütün bu gelişmeler karşısında yeterince bilinçlenmemiş bir kaç işçi arkadaş ikilem içinde kalınca işverenlerin de zorlamasıyla geri dönüş yaptılar.

Bunu gören Harb-İş yöneticileri kendilerine züğürt tesellisi olan bu durumu gerici ve Maocu, faşist içerikli gazetelere manşetler bastırdılar. Tabi bu hevesleri de gırtlaklarında kaldı. Aster-İş de işkolu yetkisine girince ve işkolu yetkisinin açıklık kazanmansının uzunca bir zaman alacağından işçilere vermiş oldukları sözlerin hiçbirisini yerine getiremez oldular. Kendilerine sorular yönelten işçiler karşısında aciz duruma düşünce hırçınlıklarını başka alanlara taşımaya başladılar. Çalışma bakanlığı bünyesindeki iş müfettişlerini sıkıştırma, siyasi ağırlıklarını denemeye koyuldular. Bu durumu yakından izleyen Harb-İş'in alt organ yetkilileri de güvensizliklerini dışarı vurmaya başladılar. Asıl tarihi hesaplaşma bu hayat pahalılığı cehenneminde kalan işçilerle olacaktır. Harb-İş yöneticileri sıkı dursunlar. Bu soylu mücadele içinde yeralan yiğit ve kararlı işçilerin kaybedecekleri hiç bir şeyleri olmadığı için kaydecekler korksun.

Yaşasın İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği.

KESİN DÖNÜŞ YAPMAKSIZIN
ARABA GETİRME HAKKININ 31 MART'TA SON BULMASI DOLAYISIYLA

Gümrüklere Binlerce Lüks Araba Geldi

Bir yandan döviz sıkıntısından bahsedilirken, diğer yandan tasarruf yapmanın öneminden sözedilirken her biri bir servet değerinde binlerce otomobil gümrüklere yığılmış durumda.

Yurt dışında çalışan işçilerimizin belli bir miktar yabancı parayı ülkemizdeki bankalara yatırmaları halinde kesin dönüş yapmalarına gerek kalmaksızın otomobil getirmelerine olanak veren bir uygulamaya daha önce başlanmıştı. Ama onbin mark gibi büyük paraları işçiler bulup yatıramadığı için Türkiye'de lüks oto ticareti yapanlar gene Türkiye karaborsasından yabancı para topluyor ve bunu ellerinden vekâletname aldıkları işçiler adına bu paraları bankalara yatırıyorlardı. Yani neticede ülkemize dışardan hiç döviz girmiyordu bu yolla.

Şimdi bu usül kaldırılıyor. 31 Mart'ın son gün olduğunu bilen oto tacirleri vargüç;leriyle araba getirtmeye baktılar. İşçilerimize küçük bir komisyon ödeyerek yapılan bu işlerin sonucunda milyonlar kazandılar.

Örneğin gümrüğe gelen arabalardan 280 Mercedes tipinde olanlar 2,5 milyon liraya, 320 BMW'ler 1 milyon dörtyüzbin liraya satılacak. Evet yanlış okumuyorsunuz. Bu paraları otomobil satın almak için harcayanlar var ülkemizde. Üstelik bu arabalar oluk gibi benzin tüketiyor. Tasarruftan bahseden hükümet, tasarrufu işçilere ve emekçilere yaptırmaya niyetli olduğu için deveyi hamuduyla yutanlara aldırış etmiyor. Bu arabayı alanlar ne kadar vergi veriyor acaba? Eminiz ki, arabaya verdikleri para kadar vergi vermiyorlardır.

TÜRK - İŞ'e BAĞLI

BASIN-İŞ'İN YÖNETİMİNDEN FAŞİSTLER UZAKLAŞTIRILDI

Türk - İş'e bağlı Basın - İş Sendikasının geçtiğimiz günlerde yapılan olağan Genel Kurulu'nda faşist yöneticiler düşürülmüştür. 8 yıldır sendikanın yönetiminde bulunan MHP eğilimli kurulun düşürülmesi, işçi sınıfı ve anti - faşist güçler için ileri bir adımdır.

Faşist eski Başkan İsmail Özkan'ın seçilemiyeceğini görerek komandolarıyle birlikte terketmek zorunda kaldığı kongrede, Genel Başkanlığa Hüseyin Düzgün, Genel Sekreterliğe Eyüp Uçar, Mali Sekreterliğe Alâattin Karayılmaz seçilmişlerdir. Bu gelişme, demokrasi güçlerince, işçi sınıfının Türkiye'de faşist sendikacılığa izin vermiyeceğinin bir kanıtı olarak yorumlanmıştır.

Gerçek
Sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST
Baskı: AKIN OFSET Baskı Tarihi: 9 Nisan 1979